

218
215
2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ พ.ต.ค. สถานีตำรวจ นครบาลดุสิตคณะสงครักษ์ ภูมิลำเนา พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร
สาริทธิ์ บัญญา วันที่ ๒ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็น พยาน ผู้กล่าวหา พล.ต.ช. วิเชียร และ กฤษ
 คดีระหว่าง นายสุธรรม อภัยพิริย อภัยประเสริฐ กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า พ.ต.อ.มนตรี ประเสริฐศรี รอง ผบ.ก.น. เทน็อ
พ.ต.ค. นิรันดร แดงสมุท สวส.สน.จักรวรรดิ

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล
 ชื่อ พ.ต.ค. สาริทธิ์ บัญญา อายุ ๓๓ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทับ)

รับราชการตำรวจประจำการ ตชค.

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล
 ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ชื่อกำนัน
 อำเภอ จังหวัด
 ซอย ซอยมารดา

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ ญาติทางแล้ว
 ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพขอให้การควมสัจย์จริงก่อนหน้าพนักงานสอบสวนดังต่อไปนี้
ข้าพเจ้ารับราชการตำรวจประจำการ กองกำกับการสนับสนุนกำลังทาง
อากาศ (หัวหิน) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มียศเป็นพันตำรวจตรี มีค่า
เป็นรองผู้กำกับฯ มีหน้าที่ในการควบคุมกำลังปฏิบัติการคานยุทธการ และปฏิบัติตามคำสั่ง
ผู้บังคับบัญชา

เมื่อวันที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๘ เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งจาก
 พันตำรวจโท ประเสริฐ กวางแก้ว ผู้กำกับการฯ ของข้าพเจ้าให้มาดำงเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ตชค. จำนวน ๑ กองร้อย จำนวน ๑๒๐ นาย เดินทางมาที่กองบัญชาการ ตชค. ที่ถนน
 พหลโยธิน กรุงเทพมหานคร เพื่อร่วมปฏิบัติการสนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล
 ซึ่งปฏิบัติการอยู่ที่ บริเวณ มธ. ข้าพเจ้ากับพวก ๑ หมวด ได้เดินทางมาถึงกองบัญชาการ ตชค.

374
375

เมื่อเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. ส่วนกำลังอีก ๒ หมวด โค้ททยอยเดินทางตามมาจากหลัง
จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. เศษ ข้าวจึงได้รับคำสั่งให้เดินทางมาที่
มธ. โดยให้ไปพร้อมกันที่บริเวณหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เมื่อข้าาไปถึงบริเวณหน้าพิพิธภัณฑศา ก็
โค้ทพบว่าที่ พล.ต.ท. อังกร ทักษานนท์ ผบช.ตชค. ซึ่งอยู่ร่วมปฏิบัติการสั่งการกับนายตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ที่อยู่ในบริเวณนั้นอีกหลายท่าน ซึ่งข้าาไม่ทราบว่าใครบ้าง และโค้ทกำลัง ตชค. อีก ๒ หมวด
ซึ่งเพิ่งเดินทางมาถึงรวมกับข้าาเป็น ๓ หมวด เรียกว่า ๑ กองร้อย จำนวน ๑๒๑ นาย ซึ่งมีนาย
ตำรวจและจ่านายสิบพลตำรวจ บังคับบัญชาเป็นลำดับชั้นตามสายลารบังคับบัญชา และซึ่งหมคอยู่ภาย
ใต้อการบังคับบัญชารับผิดชอบของข้าา ขณะนั้น ข้าาสั่งเกณฑ์ให้มีประชาชนจำนวนมากประมาณเป็นหมื่น
คนเศษ ชุมมอยู่หน้าประตูรั้ว มธ. ด้านหอประชุมใหญ่และในสนามหลวงใกล้ๆกันนั้นและมีบางส่วน
เข้าไปใน มธ. โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยต่างๆซึ่งข้าาไม่ทราบว่าใครบ้าง จำนวนมากปฏิบัติ
หน้าที่ป้องกันประชาชนไม่ให้เข้าไปใน มธ. เนื่องจากมีนักศึกษาที่อยู่ภายใน มธ. ใช้อาวุธปืนยิงออกมา
ถูกประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับบาดเจ็บ และอาจถึงตายหลายคน ซึ่งข้าาไม่ทราบว่า เป็นใครบ้าง
ซึ่งผู้ที่ถูกยิงได้รับบาดเจ็บนั้น โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและลูกเสือประชาชน ช่วยกันนำขึ้นรถพยาบาลเพื่อ
นำส่ง โรงพยาบาล อาวุธปืนที่นักศึกษายิงออกมาจากภายใน มธ. นั้น ข้าาได้ยินมีทั้งเสียงปืนเล็กกล
ประเภทปืนอาร์กา และประเภที่ยิงทีละนัดก็มิ โดยได้ยินเสียงดังเป็นระยะตลอดเวลา แต่ไม่ทราบว่า
ใครเป็นผู้ยิง และที่ข้าาสามารถยืนยันได้ว่าเป็นเสียงปืนอาร์กานี้ เนื่องจากข้าาอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราช
การตำรวจ ตชค. มาเป็นเวลานานประมาณ ๑๐ ปี และมีประสบการณ์ในค่านอาวุธปืนหลายชนิดรวมทั้ง
เสียงปืนอาร์กาดังกล่าวนี้ด้วย

กำลังในกองร้อยของข้าาได้รับคำสั่งจากว่าที่ พล.ต.ท. อังกร ฯ ผบช.ตชค.
ให้นำเขาไปร่วมปฏิบัติการสนับสนุนช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยอื่นๆเช่น นครบาล . กองปราบ
ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่ยิงต่อสู้กับนักศึกษาอยู่ภายในบริเวณ มธ. อยู่แล้ว ข้าาจึงได้นำกำลังของข้าา
เข้าไปใน มธ. ทางค่านประตูรั้วหน้าหอประชุมใหญ่ ข้าากับกำลังส่วนหนึ่งก็ไปวางกำลังอยู่ที่ค่าน
ต่างๆ บริเวณค่านชายหน้าหอประชุมใหญ่ ซึ่งขณะนั้นข้าาสั่งเกณฑ์ให้มีอาวุธปืนอาร์ก่ายิงมาจากชั้น ๓
ของตึกมัชชีประมาณ ๓ รุก คือ ค่านหัวท้ายของตึก และตรงกลางอีกจุดหนึ่ง โดยยิงมายังเจ้าหน้าที่
ตำรวจและพวกข้าากับประชาชนที่ข้าาไปนั้น ยิงมา เป็นระยะๆรวมทั้งทางตึกนิติศาสตร์ ตึก อมธ.
ตึกวารสารศาสตร์ และตึกโคม ก็มีทั้งเสียงปืนเล็กกล และปืนยิงทีละนัด ยิงมายังพวกข้าา แต่ข้าา
ไม่ทราบว่า เป็นนักศึกษายิงยิงมา เพราะมองไม่เห็นตัวผู้ยิง เนื่องจากอยู่ในที่กำบังเช่นกัน แต่กระสุน
ปืนไม่ได้ถูกข้าากับพวกเนื่องจากหลบอยู่ในที่กำบัง ตามมุมตึกและโคนเสาต่างๆเพียงแต่เห็นกระสุน
กระทบฝาผนังตึกและ เสาที่พวกข้าาหลบกำบังอยู่นั้น แดกฝุ่นฟุ้งขึ้นหลายครั้ง ข้าากับพวกจึงได้ใช้
อาวุธปืนประจำกายยิงไปยังจุดที่เห็นนักศึกษายิงมายังพวกข้าา เป็นการโต้ตอบเพื่อป้องกันชีวิตตนเอง
และผู้อื่น ข้าาเองก็ใช้อาวุธปืนประจำกาย เอ็ม ๑๖ ของหลวง จำหมายเลขไม่ได้ ยิงไปยังจุด
ที่ข้าาสั่งเกณฑ์เห็นดังกล่าวแล้ว แต่จะถูกยิงโดยบ้างหรือไม่ข้าาไม่ทราบ

กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชค. ของข้าานี้มีอาวุธประจำกายคือ ปืนเล็กกล เอช เค
๓๓ ประมาณ ๒๐ กระบอก ปืนไร้แรงสะท้อน ขนาด ๕๗ มม. (ปรส.) ๑ กระบอก

A. P. S. 1975

ใบต่อคำให้การ ของ ท.ต.ต.สาโรจน์ บัญญา พยานคนที่ ๒

ส่วนนอกนั้นให้อาวุธปืน เอ็ม ๑๖ และรายละเอียดในการใช้อาวุธปืนจำนวนกระสุนปืนที่ใช้ไปในเหตุการณ์
ครั้งนี้ได้มีรายงานรายละเอียดไปทางผู้บังคับบัญชา ตรรก.อีกส่วนหนึ่งต่างหากแล้ว โดยข้าพหจะจำได้
คือใช้กระสุนปืนเอ็ม ๑๖ และ เอช เก ๓๓ ไปรวมกันประมาณ หมื่นสองพันนัด กระสุน ประส.ประมาณ
๒ นัด กระสุนเอ็ม ๑๖ จำนวน ๒๒ นัด กระสุนปืนขนาด ๑๐ มม.ประมาณ ๗ นัด ซึ่งมีอาวุธปืนพก
ขนาด ๑๐ มม.ประจำกายเจ้าหน้าที่ตำรวจนายตั้งแต่นั้น ณ.เพิ่มขึ้นไป ละนั้นในกำลัง ตรรก.ของ
ข้าพหนอกจากอาวุธปืนที่กล่าวมาแล้วจึงมีปืน เอ็ม ๑๖ ที่ใช้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะ เกิดเหตุอีก ๒ กระบอก
และอาวุธปืนพกขนาด ๑๐ มม.ประจำกายดังกล่าวด้วย

ในระหว่างที่พวกข้าพหกำลังไปถึงและหลบอยู่ในที่กำบังบริเวณด้านซ้ายข้างหน้าหอประชุมนั้น
ได้มีนักศึกษายิงอาวุธปืนมาจากจุดต่างๆทั้งที่ข้าพหให้การมาแล้วและขณะนั้น เป็นเวลาประมาณ ๐๘.๐๐น.
พวกข้าพหและเจ้าหน้าที่ตำรวจอื่นๆไม่สามารถจะถูกค้ำหน้าเข้าไปยังที่ต่างๆได้ เนื่องจากนักศึกษายังปืน
มาอย่างหนาแน่นโดยรอบๆ ข้าพหจึงให้กำลัง ตรรก.จำนวน ๒ นายเศษ แยกไปทางขวาทางคาน
หลังตึกนิติศาสตร์ มุ่งหน้าไปทางโรงยิม โดยมีอาวุธปืนเอ็ม ๑๖ ร่วมไปด้วย ๑ กระบอก ส่วนข้าพห
และกำลังอีก ๑ นาย อยู่บริเวณมุขซ้ายของตึกหอประชุมใหญ่ พร้อมด้วยอาวุธปืน ประส.จำนวน ๑ กระบอก
เอ็ม ๑๖ จำนวน ๑ กระบอก ในระหว่างนั้น ข้าพหได้สั่งให้อาวุธปืน ประส.และเป็นเอ็ม ๑๖ ตลอดจน
เอ็ม ๑๖ เป็นประจำกายของทุกคน ยิงไปยังจุดหรือ เป้าหมายที่มองเห็นตามตึกต่างๆที่นักศึกษายังปืนออก
มาเท่านั้น ไม่ได้ยิงอย่างสุ่มสี่สุ่มห้า ซึ่งกระสุนปืนที่พวกข้าพหยิงค่อออกไปนั้น จะถูกผู้ใดบ้างหรือไม่
พวกข้าพหไม่ทราบในระหว่างนั้น ข้าพหได้รับทราบจากทางวิทยุจากกำลัง ตรรก.ที่แยกออกไปปฏิบัติหน้าที่
ทางคานหลังตึกนิติศาสตร์นั้น ว่ามีนักศึกษายิงอาวุธปืนยิงเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตรรก. ถูกได้รับบาดเจ็บ
ไป ๔ คน คือ ๑.ส.ต.ท.อากาศ ขมพูนจักร ๒.ส.ต.ท.ฉวีรุติ เมืองกลาง ๓.ส.ต.อ.สุกิจ บุตรดี
๔.ส.ต.ท.ชยาบ บัวศิริชัย และสามารถจับกุมนักศึกษาชายหญิงได้ประมาณ ๒๐๐ คนเศษ ควบคุมไว้
บริเวณหน้าโรงยิม ข้าพหจึงได้รับไปร่วมปฏิบัติหน้าที่บริเวณหน้าโรงยิมตามที่ได้รับรายงานแล้วได้สรุป
ได้ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยกันนำผู้บาดเจ็บส่งขึ้นรถพยาบาล แล้วข้าพหจึงให้ถอนกำลังส่วนหนึ่งกลับไปที่
บริเวณที่ข้าพหปฏิบัติหน้าที่หน้าหอประชุมใหญ่ที่จุด เจ็มนั้น ส่วนกำลังอีกส่วนก็ให้มาร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้า
หน้าที่ตำรวจหน่วยอื่นๆ ที่บริเวณหน้าโรงยิมนั้น ในระหว่างนั้น ข้าพหได้เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ นาย
ถูกยิงที่บริเวณถนนหน้าตึกนิติศาสตร์ ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและลูกเสือช่วยกันนำออกไปส่งขึ้นรถพยาบาล
และข้าพหไม่ทราบว่า เป็นผู้ใดบ้าง หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น.เศษ ข้าพหกับพวกได้เคลื่อนกำลัง
เข้าไปทางตึกวิทยุ ข้าพหได้พบมีนักศึกษารับบาดเจ็บและตายอยู่ ๔ - ๕ คน ภายในห้องชั้นล่าง
ของตึกวิทยุปรกฏการให้นำเกลือและยาต่างๆอยู่กระจัดกระจาย บรรดาผู้ตายเหล่านั้นจะเป็นใครบ้าง
ข้าพหไม่ทราบ ซึ่งได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและลูกเสือมาจัดการนำไปในเวลาต่อมา ส่วนข้าพหกับพวกได้จับกุม
นักศึกษาชายหญิงประมาณ ๑๐๐ คนเศษ นำไปรวมควบคุมไว้ในสนามฟุตบอล ซึ่งขณะนั้น มีนักศึกษาที่
ถูกจับกุม จากตึกต่างๆทยอยนำมารวมไว้ในสนามฟุตบอล ข้าพหกับพวกได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
หน่วยอื่นๆช่วยกันป้องกันประชาชนที่มารอบๆสนามฟุตบอลจำนวนมากไม่ให้เข้าไปทำร้ายนักศึกษา

ที่อยู่ภายในสนามฟุตบอลนั้น บรรดานักศึกษาที่อยู่ในสนามฟุตบอลนี้มีทั้งหมดประมาณ ๒๐๐๐ คน เกือบ
ทั้งชายและหญิง นักศึกษาชายนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ถอดเสื้อออกเพื่อไม่ให้เหมือนกับประชาชน
ที่อยู่รอบๆสนามฟุตบอลนั้น และเพื่อไม่ให้หลบหนีเขาไปปะปนกับประชาชนด้วย ส่วนนักศึกษาหญิง
นั้นคงสวมเสื้อตามปกติ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น.เศษ กำลัง คชค. ของข้าาไกรรับคำสั่ง
ให้ออกไปตรวจคน บริเวณตึกโคมและบริเวณตึกศิลปศาสตร์ ผลการตรวจคนไม่พบอาวุธสิ่งใดเพียง
แต่พบนักศึกษาชายในตึกศิลปศาสตร์ชั้น ๓ ซึ่งไม่ทราบชื่อเห็นอีกเจ้าหน้าที่ไม่ใคร่เพียงคนเดียว ซึ่งได้
นำส่งไปรวมไว้ในสนามฟุตบอล ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมนักศึกษาในสนามฟุตบอลนั้น พบของ
ส่งไปยังที่ควบคุมต่างๆโดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมไปด้วย คับละประมาณ ๔ - ๕ คน แต่เจ้าหน้าที่
ตำรวจ คชค. พวกข้าาไม่ใคร่รวมควบคุมไปด้วย จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. พวกข้าาจึงได้
มารวมกันอยู่ บริเวณหน้าหอประชุมใหญ่ทำการตรวจจำนวนตำรวจและตรวจความเรียบร้อยของอาวุธ
ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ครั้งนี้ คชค. ของข้าาไกรรับมากเงินไป ๔ คน ดังให้การมาแล้วส่วนคนอื่นไม่ใคร่
รับมากเงินรวมทั้งข้าาควย ข้าาเองได้พบอาวุธปืนเอ็ม ๑๖ ยิงอาวุธปืนไปจำนวน ๑๐๐ นัด ในการ
ตรวจคนใน มร. นอกจากได้จับกุมนักศึกษาดังกล่าวแล้วไม่ใคร่ตรวจพบอาวุธปืนสิ่งใด ส่วนตำรวจอื่นๆ
จะพบของกลางสิ่งใดข้าาไม่ทราบ

ข้าาได้รู้จักที่เกิด เหตุการณ์ที่ข้าาปฏิบัติหน้าที่ในวัน เกิด เหตุ ในแผนผังและแผนที่
ให้พนักงานสอบสวนไกรทราบในกรณีที่ให้การนี้ประกอบด้วยแล้ว

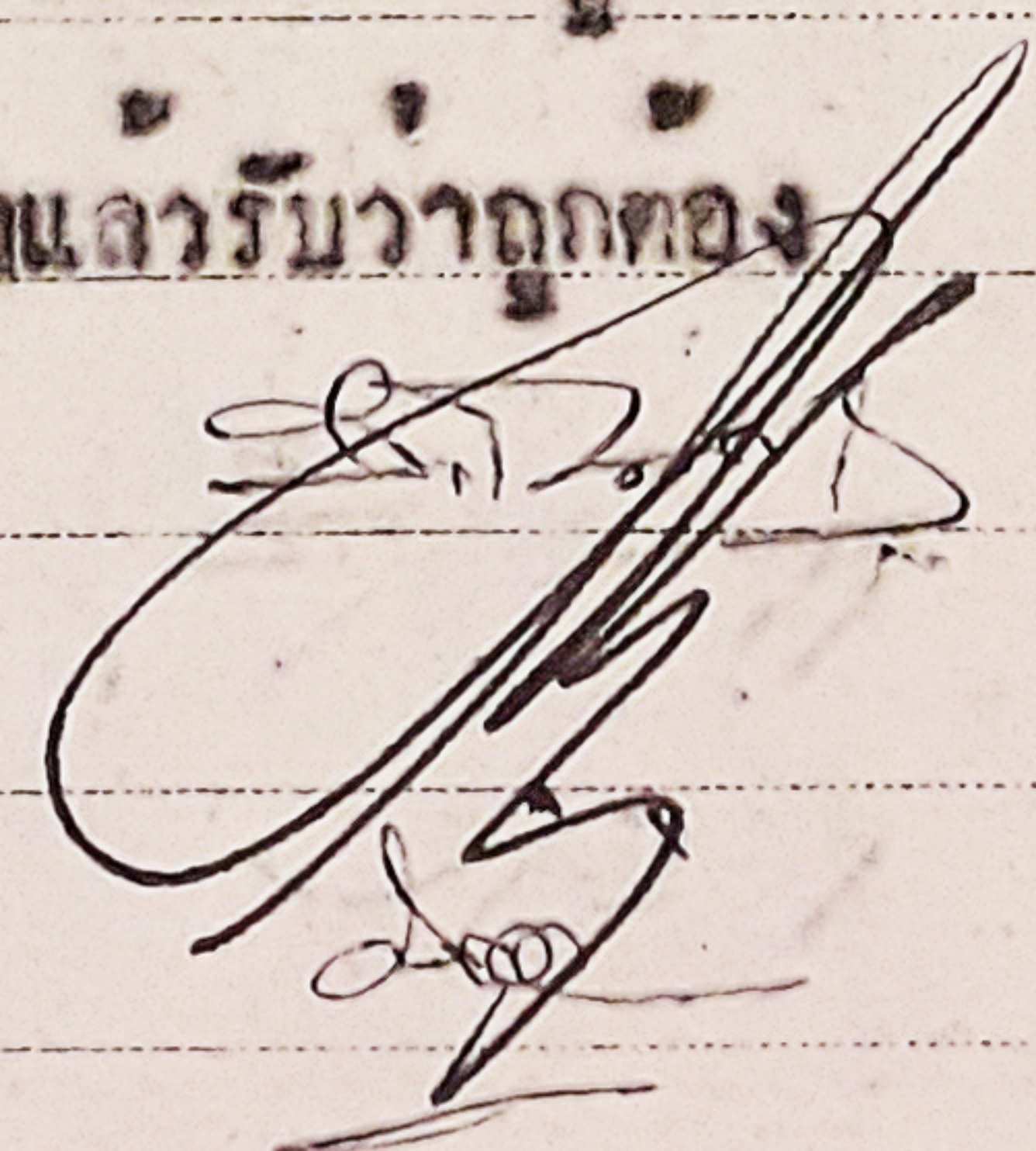
ในวัน เกิด เหตุหลังจากที่ข้าาตรวจความเรียบร้อยของอาวุธปืนและจำนวน
เจ้าหน้าที่ตำรวจที่บริเวณหน้าหอประชุมใหญ่แล้ว ข้าากับพวกได้กลับไปกองบัญชาการ เมื่อเวลา ๑๔.๐๐ น.

สำหรับนักศึกษาที่ถูกจับกุมประมาณ ๓๐๐๐ คน เศษ ในวันเกิดเหตุ นั้น พวกข้าา
ไม่รู้จักไม่ เคย เห็นหน้ามาก่อน เห็นอีกเจ้าหน้าที่ไม่ใคร่ ทั้งพวกนักศึกษาที่พวกข้าาจับกุมและพวกอื่นๆด้วย
และกรณีที่มีนักศึกษามีการชุมนุมกันนั้น ข้าากับพวกก็ไม่ทราบเรื่องมาก่อน เนื่องจากพวกข้าามีหน้าที่และ
ภารกิจที่จะต้องปฏิบัติทางด้านชายแดนตอนเมื่ออยู่แล้วจึงไม่ใคร่สนใจทางด้านการเมืองที่นักศึกษาก่อ เหตุ
ชุมนุมจนวุ่นวายขึ้นนั้น

ข้าาไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อน เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

- (ลงชื่อ) พ.ต.ต.
- (ลงชื่อ) พ.ต.อ.
- (ลงชื่อ) พ.ต.ต.

- พยาน
- สอบสวน
- สอบสวน, พิมพ์, อ่าน